

Anonymiseret version

Oversættelse

C-768/19 – 1

Sag C-768/19

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

18. oktober 2019

Forelæggende ret:

Bundesverwaltungsgericht (Tyskland)

Afgørelse af:

15. august 2019

Sagsøgt og revisionsappellant:

Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøger og revisionsindstævnt:

SE

[Udelades]

Bundesverwaltungsgericht

KENDELSE

[Udelades]

I sagen

1. SE,

[udelades]

[udelades]

sagsøger og revisionsindstævnt,

[udelades] [org. s. 2] [udelades]

mod

Forbundsrepublikken Tyskland,

[udelades]

sagsøgt og revisionsappellant,

procesdeltager:

repræsentant for det offentliges interesser
ved Bundesverwaltungsgericht (forbundsdomstol i forvaltningsretlige sager,
Tyskland),
[udelades] 10557 Berlin,

har Bundesverwaltungsgericht (forbundsdomstol i forvaltningsretlige sager), 1.
afdeling,
efter retsmødet den 15. august 2019
[udelades]

afsagt følgende kendelse:

Sagen udsættes.

I henhold til artikel 267 TEUF forelægges Domstolen for Den Europæiske Union følgende spørgsmål til præjudiciel afgørelse:

1. Skal der for så vidt angår en asylansøger, som inden dennes barn blev myndigt – når der bestod en familie med barnet i hjemlandet og barnet på grundlag af en ansøgning om beskyttelse, der blev indgivet, inden det blev myndigt, er blevet tildelt subsidær beskyttelsesstatus, efter at det blev myndigt (herefter »den beskyttelsesberettigede«) – er indrejst i den beskyttelsesberettigedes værtsmedlemsstat og i denne stat ligeledes har indgivet en ansøgning om international beskyttelse (herefter »asylansøgeren«), i forbindelse med en national bestemmelse, som med hensyn til indrømmelse af en afledt ret til subsidær beskyttelse på grundlag af den beskyttelsesberettigede henviser til artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU, med henblik på spørgsmålet om, hvorvidt den beskyttelsesberettigede er »mindreårig« som omhandlet i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU, tages udgangspunkt i det tidspunkt, hvor der blev truffet [org. s. 3] afgørelse om asylansøgerens asylansøgning, eller i et tidligere tidspunkt, f.eks. det tidspunkt, hvor

- a) den beskyttelsesberettigede blev tildelt subsidær beskyttelsesstatus,
- b) asylansøgeren indgav sin asylansøgning,

- c) asylansøgeren indrejste i værtsmedlemsstaten, eller
- d) den beskyttelsesberettigede indgav sin asylansøgning?

2. Såfremt

- a) tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen er afgørende:

Skal der da i så henseende tages udgangspunkt i den anmodning om beskyttelse, der er blevet fremsat skriftligt, mundtligt eller på anden måde, og som den nationale myndighed, der har kompetencen i forbindelse med asylansøgningen, har fået kendskab til (anmodning om asyl), eller i den formelt indgivne ansøgning om international beskyttelse?

- b) tidspunktet for asylansøgerens indrejse eller tidspunktet for asylansøgerens indgivelse af asylansøgningen er afgørende: Har det da ligeledes betydning, om der endnu ikke var truffet afgørelse om ansøgningen om beskyttelse indgivet af den beskyttelsesberettigede, der på et senere tidspunkt blev indrømmet subsidiær beskyttelse?

3. a) Hvilke krav skal der stilles i den under 1. beskrevne situation, for at asylansøgeren er et »f familiemedlem« [artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU], som befinder sig »i den samme medlemsstat i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse« som den, hvor personen med international beskyttelse befinder sig, og med hvem familien »allerede« bestod »i hjemlandet«? Er det navnlig en betingelse herfor, at familielivet mellem den beskyttelsesberettigede og asylansøgeren som omhandlet i artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder er blevet genoptaget i værtsmedlemsstaten, eller er det i så henseende tilstrækkeligt, at den beskyttelsesberettigede og asylansøgeren blot befinder sig i værtsmedlemsstaten på samme tid? Er en forælder også familiemedlem, når indreisen på grundlag af omstændighederne i det konkrete tilfælde ikke tog sigte på i praksis at varetage ansvaret som omhandlet i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU for en person med international beskyttelse, der stadig er mindreårig og ugift? [Org. s. 4]

b) Såfremt spørgsmål 3.a) skal besvares således, at familielivet mellem den beskyttelsesberettigede og asylansøgeren som omhandlet i artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder skal være blevet genoptaget i værtsmedlemsstaten, er det da afgørende, hvornår det er blevet genoptaget? Skal der i så henseende navnlig lægges vægt på, om familielivet er blevet reetableret inden for en vis frist efter asylansøgerens indrejse, på tidspunktet for asylansøgerens indgivelse af ansøgningen eller på et tidspunkt, hvor den beskyttelsesberettigede stadig var mindreårig?

4. Ophører en asylansøgers status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU, når den beskyttelsesberettigede bliver myndig, hvorved ansvaret for en person, der

er mindreårig og ugift, bortfalder? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende: Består denne status som familiemedlem (og de dermed forbundne rettigheder) da fortsat efter dette tidspunkt uden tidsmæssig begrænsning, eller bortfalder den efter en vis frist (i givet fald hvilken?) eller såfremt visse begivenheder indtræffer (i givet fald hvilke)?

Præmisser:

I

- 1 Sagsøger 1 (herefter »sagsøgeren«) har søgt om subsidiær beskyttelsesstatus.
- 2 Sagsøgeren er ifølge dennes egne oplysninger afghansk statsborger. Han er far til en søn, der er født den 20. april 1998. Denne søn rejste i 2012 ind på Forbundsrepublikkens område. Ved endelig afgørelse truffet af Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (forbundsstyrelsen for indvandrere og flygtninge, herefter »Bundesamt«) den 13. maj 2016 blev han tildelt subsidiær beskyttelsesstatus, idet han fik afslag på sin asylansøgning.
- 3 Sagsøgeren rejste ifølge sine egne oplysninger ind på Forbundsrepublikkens område over land i januar 2016. Han anmodede om asyl i februar 2016 og indgav den 21. april 2016 en formel ansøgning om international beskyttelse. Bundesamt gav afslag på hans ansøgninger om anerkendelse som asylberettiget, om tildeling af flygtningestatus [org. s. 5] henholdsvis subsidiær beskyttelsesstatus samt om anerkendelse af, at der forelå forbud mod udsendelse i medfør af § 60, stk. 5, og stk. 7, første punktum, i Aufenthaltsgesetz (lov om ophold, beskæftigelse og integration af udlændinge på Forbundsrepublikkens område, herefter »AufenthG«).
- 4 Ved den appellerede dom har Verwaltungsgericht (forvaltningsdomstol, Tyskland) pålagt sagsøgte at tildele sagsøgeren subsidiær beskyttelsesstatus på grundlag af § 26, stk. 5, sammenholdt med stk. 3, første punktum, i Asylgesetz (asylloven, herefter »AsylG«) i dennes egenskab af forælder til en mindreårig ugift beskyttelsesberettiget. Sagsøgerens søn var på det i så henseende relevante tidspunkt for indgivelsen af asylansøgningen stadig mindreårig. I denne forbindelse skal en asylansøgning anses for indgivet, så snart den kompetente myndighed får kendskab til ansøgerens anmodning om asyl.
- 5 Med sin direkte revisionsanke har sagsøgte gjort gældende, at AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, er blevet tilsidesat. Afgørende for bedømmelsen af de faktiske og retlige omstændigheder er i henhold til AsylG's § 77, stk. 1, første punktum, principielt, også i den foreliggende sag, tidspunktet for det sidste retsmøde ved den ret, der træffer afgørelse om realiteten eller – i mangel af et sådant retsmøde – for den afgørelse fra en sådan ret, hvorved sagen afsluttes. AsylG's § 26, stk. 3, indeholder i så henseende ingen udtrykkelig lovbestemt undtagelse. Lovens materielle betingelser og dens opbygning taler for, at det i al fald kun er en person, der stadig er mindreårig, når denne selv bliver indrømmet en status, som kan udlede en ret heraf. Bestemmelsen tager sigte på det særlige

behov for at beskytte beskyttelsesberettigede mindreårige, der principielt kun foreligger, så længe disse er mindreårige. Selv hvis der imidlertid med henblik på en status som mindreårig skal tages udgangspunkt i tidspunktet for forælderen indgivelse af asylansøgning, er det afgørende ikke tidspunktet for den materielle anmodning om asyl (AsylG's § 13), men tidspunktet for den formelle indgivelse af asylansøgningen (AsylG's § 14). Med henblik på kravet om ansøgning i AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, er det ikke tilstrækkeligt, at den kompetente myndighed – her Bundesamt – blot har kendskab til anmodningen om asyl. Tildeling er betinget af en (formel) ansøgning, der kun kan indgives gyldigt til den kompetente myndighed.

II

- 6 Sagen udsættes. I henhold til artikel 267 TEUF forelægges Domstolen for Den Europæiske Union (herefter »Domstolen«) **[org. s. 6]** de spørgsmål, der er anført i kendelsens konklusion, til præjudiciel afgørelse. Disse spørgsmål vedrører fortolkningen af artikel 2, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT [2011], L 337, s. 9, herefter »2011/95/EU«).
- 7 1. I national ret er grundlaget for den retlige bedømmelse Asylgesetz (AsylG) [udelades].
- 8 I henhold til denne lov udgør følgende bestemmelser i national ret den relevante retlige ramme for tvisten:

AsylG's § 13

(1) En ansøgning om asyl foreligger, når det fremgår af den vilje, som en udlænding har udtrykt skriftligt, mundtligt eller på anden måde, at den pågældende i Forbundsrepublikken søger beskyttelse mod politisk forfølgelse eller anmoder om beskyttelse mod udsendelse eller en anden form for tilbagesendelse til en stat, hvor den pågældende risikerer at blive udsat for forfølgelse som omhandlet i § 3, stk. 1, eller alvorlig overlast som omhandlet i § 4, stk. 1.

[...]

AsylG's § 14

(1) Ansøgning om asyl indgives til den afdeling af Bundesamt, som det kompetente center for modtagelse af udlændinge henhører under. [...]

[...]

AsylG's § 26

[...]

(2) En asylberettigets barn, der på tidspunktet for den pågældendes indgivelse af asylansøgning er mindreårigt og ugift, anerkendes efter ansøgning som asylberettiget, såfremt anerkendelsen af udlændingen som asylberettiget ikke kan anfægtes og denne anerkendelse ikke kan tilbagekaldes eller inddrages.

(3) Forældrene til en mindreårig ugift asylberettiget eller en anden voksen som omhandlet i artikel 2 [org. s. 7], litra j), i direktiv 2011/95/EU anerkendes efter ansøgning som asylberettigede, såfremt

1. anerkendelsen af den asylberettigede ikke kan anfægtes,
2. familien som omhandlet i artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU allerede bestod i den stat, hvor den asylberettigede er genstand for politisk forfølgelse,
3. de er indrejst inden anerkendelsen af den asylberettigede eller de har indgivet ansøgning om asyl straks efter indreisen,
4. anerkendelsen af den asylberettigede ikke kan tilbagekaldes eller inddrages, og
5. de har beføjelse til at træffe afgørelse med hensyn til den asylberettigedes personlige forhold.

Første punktum, nr. 1-4, gælder tilsvarende for søskende til den mindreårige asylberettigede, der på tidspunktet for deres indgivelse af ansøgning er mindreårige og ugifte.

[...]

(5) Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på familiemedlemmer som omhandlet i stk. 1-3 til personer med ret til international beskyttelse. Flygtningestatus eller subsidiær beskyttelse træder i stedet for ret til asyl.

[...]

[...]

AsylG's § 77

(1) I sager, der er omfattet af denne lov, skal retten foretage sin bedømmelse på grundlag af de faktiske og retlige omstændigheder, der forelå på tidspunktet for det sidste retsmøde; træffes afgørelsen uden mundtlig forhandling, er tidspunktet, hvor afgørelsen træffes, afgørende. [...]

[...]

- 9 2. De præjudicielle spørgsmål er relevante for afgørelsen og bør afklares af Domstolen.
- 10 2.1 De præjudicielle spørgsmål er væsentlige for afgørelsen vedrørende sagsøgerens påstand om tildeling af subsidiær beskyttelsesstatus på grundlag af AsylG's § 26, stk. 5, sammenholdt med stk. 3, første punktum, i dennes egenskab af forælder til en mindreårig ugift beskyttelsesberettiget.
- 11 Sagsøgeren er som omhandlet i AsylG's § 26, stk. 5, første punktum, familiemedlem i henhold til AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, og far som omhandlet i AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, og dermed forælder til sin ugifte søn. Sønnen er subsidiært beskyttelsesberettiget som omhandlet i AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, og artikel 18 i direktiv 2011/95/EU. Tildelingen af den subsidiære beskyttelsesstatus kan ikke anfægtes (AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, nr. 1). I overensstemmelse med AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, nr. 2, bestod familien som omhandlet [org. s. 8] i artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU i Afghanistan som den stat, hvor sønnen risikerer at lide alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2011/95/EU. Sagsøgeren indrejste også, inden hans søn blev anerkendt som person, der har ret til subsidiær beskyttelse (AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, nr. 1). Der foreligger hverken holdepunkter for at antage, at anerkendelsen af sønnen som subsidiært beskyttelsesberettiget skal tilbagekaldes eller inddrages (jf. AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, nr. 4), eller for, at der hos sagsøgeren personligt foreligger udelukkelsesgrunde i henhold til AsylG's § 26, stk. 4, første punktum, og § 4, stk. 2.
- 12 Sagsøgerens ansøgning om tildeling af subsidiær beskyttelse som forælder skal således imødekommes, såfremt sønnen på det tidspunkt, der er afgørende for bedømmelsen, var mindreårig som omhandlet i AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, og sagsøgeren havde beføjelse til at træffe afgørelse med hensyn til sønnens personlige forhold som omhandlet i AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, nr. 5.
- 13 AsylG's § 26, stk. 3, har til formål at gennemføre artikel 23, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU [udelades]. I henhold til denne bestemmelse sikrer medlemsstaterne, at familiemedlemmer til personen med international beskyttelse, som ikke individuelt er berettiget til en sådan beskyttelse, har ret til at gøre krav på de fordele, der er omhandlet i artikel 24-35 i direktiv 2011/95/EU, efter de nationale procedurer, for så vidt dette er foreneligt med familiemedlemmets personlige retlige status. Begrebet familie og dermed også begrebet familiemedlem i den nationale hjemmels forstand defineres ifølge den udtrykkelige henvisning i AsylG's § 26, stk. 3, første punktum, nr. 2, i henhold til artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU. I henhold til artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU omfatter »familiemedlemmer« til personen med international beskyttelse, når denne person er mindreårig og ugift, bl.a. personens far, for så vidt den

pågældende befinder sig i den samme medlemsstat i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse og familien allerede bestod i hjemlandet. Det fremgår ikke klart af bestemmelsen, hvilket tidspunkt der er afgørende for bedømmelsen af, om personen med international beskyttelse er mindreårig, og hvorvidt og i givet fald inden for hvilke grænser faderens status [**org. s. 9**] som familiemedlem også fortsætter, efter at personen med international beskyttelse er blevet myndig.

- 14 2.2 Der er behov for, at Domstolen afklarer de præjudicielle spørgsmål.
- 15 a) Med det første præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplyst, hvilket tidspunkt der i en situation som den foreliggende skal tages som udgangspunkt for bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt den beskyttelsesberettigede er »mindreårig« som omhandlet i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU.
- 16 Den nationale retspraksis har hidtil til dels – i overensstemmelse med det i den nationale asylprocesret alment gældende princip i AsylG's § 77 – også for så vidt angår den beskyttelsesberettigedes status som mindreårig taget udgangspunkt i det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om forælders asylansøgning (som ifølge det tyske koncept for gennemførelsen også altid tager sigte på den afledte beskyttelse af familien, som har samme retsvirkning). Til dels anses det derimod for tilstrækkeligt, at den beskyttelsesberettigede var mindreårig på tidspunktet for forælders indgivelse af asylansøgning. I så henseende begrundes dette oftest med de EU-retlige krav, og den udtrykkelige fastlæggelse af tidspunktet i forbindelse med den afledte internationale beskyttelse for børn (jf. AsylG's § 26, stk. 2) anvendes ligeledes på den internationale beskyttelse af forældre på trods af en manglende regulering heraf.
- 17 I sammenhæng med tildelingen af subsidiær beskyttelse som forælder kan der i så henseende ikke drages klare konklusioner på grundlag af ordlyden af artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU. Den omstændighed, at der i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU udtrykkeligt sondres mellem tiderne førnutid (med hensyn til tildeling af international beskyttelse og familiens beståen i oprindelseslandet) og nutid (med hensyn til ophold, ansvar for den beskyttelsesberettigede og status som mindreårig), kan tyde på, at der med hensyn til, om den beskyttelsesberettigede er mindreårig, skal tages udgangspunkt i et aktuelt tidspunkt, f.eks. tidspunktet for afgørelsen om forælders (asyl-)ansøgning. Kravet om sammenhæng mellem den beskyttelsesberettigedes asylansøgning og familiemedlemmets ophold i værtsmedlemsstaten må antages ligeledes at tale for, [**org. s. 10**] at det med henblik på bedømmelsen af den beskyttelsesberettigedes status som mindreårig tidligst er et tidspunkt efter etableringen af familiemedlemmets ophold, der er afgørende. Henset til direktivets opbygning kan henvisningen til de »ledsagende« familiemedlemmer til asylansøgeren i 16. betragtning, andet punktum, til direktiv 2011/95/EU samt princippet om (opretholdelse af) familiens enhed, der er fastsat i artikel 23 i direktiv 2011/95/EU og i 18. betragtning, andet punktum, til samme direktiv også pege i denne retning. I teleologisk henseende må princippet om sikring af barnets

tarv, ligebehandlingsprincippet, retssikkerhedsprincippet samt princippet om EU-rettens effektive virkning snarere tale imod en bedømmelse af en status som mindreårig på et tidspunkt, hvor proceduren allerede er vidt fremskreden. For så vidt angår udlændinge, der er blevet myndige på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse, er en tildeling af subsidiær beskyttelse til en forælder, der har sluttet sig til sådanne personer, imidlertid objektivt ikke længere egnet til at sikre barnets tarv.

- 18 Det første præjudicielle spørgsmål vedrører i lighed med de øvrige spørgsmål en situation, hvor det beskyttelsesberettigede familiemedlem, som skal danne grundlag for en beskyttelsesstatus, ikke er blevet anerkendt som flygtning, men alene er blevet tildelt subsidiær beskyttelsesstatus. Med henblik på fastsættelsen af det afgørende tidspunkt kan der i så henseende sondres mellem en person med ret til international beskyttelse, der er blevet tildelt flygtningestatus (artikel 13 ff. i direktiv 2011/95/EU), og en tredjelandsstatsborger eller statsløs, der er blevet tildelt subsidiær beskyttelsesstatus (artikel 18 ff. i direktiv 2011/95/EU). For så vidt angår anerkendelsen af flygtningestatus præciseres det i 21. betragtning til direktiv 2011/95/EU, at anerkendelsen af flygtningestatus er deklaratisk. I sin dom af 12. april 2018, C-550/16 [ECLI:EU:C:2018:248], præmis 53 ff., vedrørende artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86/EF udledte Domstolen heraf, at der gælder en subjektiv ret til at få anerkendt sin status som flygtning, når de materielle betingelser er opfyldt efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med kapitel II i direktiv 2011/95/EU, også inden, at en formel afgørelse er blevet truffet i denne henseende, hvorfor retten til familiesammenføring i henhold til artikel 10, stk. 3, litra a), i direktiv 2003/86/EF ikke kan gøres afhængig af det tidspunkt, hvor den kompetente nationale myndighed formelt træffer afgørelse om anerkendelse **[org. s. 11]** af den berørte persons flygtningestatus. Uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt retspraksis vedrørende definitionen i artikel 2, litra f), i direktiv 2003/86/EF ligeledes skal anvendes på den næsten enslydende definition i artikel 2, litra l), i direktiv 2011/95/EU og/eller familiens enhed, som skal sikres i henhold til artikel 23 i direktiv 2011/95/EU, findes der for så vidt angår tildelingen af subsidiær beskyttelse ikke en tilsvarende betragtning, hvorefter den nødvendige tildeling er (rent eller primært) deklaratisk. Det kan endvidere tale for en sontring mellem udgangspunktet i en beskyttelse som flygtning, hvor det ikke kan udelukkes, at den målrettede forfølgelse også omfatter familiemedlemmer på grund af den (fortsat) bestående familiære tilknytning, og udgangspunktet i en tildeling af subsidiær beskyttelse, at en forælder i disse tilfælde ønsker at opnå subsidiær familiebeskyttelse på grundlag af dennes barn, uden at der for forælderen selv er alvorlig grund til at antage, at vedkommende, hvis han eller hun sendes tilbage til sit hjemland, vil løbe en reel risiko for at lide alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i direktiv 2011/95/EU; i sådanne tilfælde vil der i reglen netop ikke være grund til at antage, at en forfølgelse også vil omfatte den pågældende på grund af familiære relationer.
- 19 b) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares således, at tidspunktet for indgivelse af ansøgningen med henblik på at opnå international beskyttelse, hvad

enten det er den beskyttelsesberettigedes eller familiemedlemmets, er afgørende for bedømmelsen af spørgsmålet om status som mindreårig, skal det med spørgsmål 2.a) herefter afklares, om tidspunktet, hvor der materielt søges om asyl, eller tidspunktet for den formelle indgivelse af asylansøgningen skal betragtes som tidspunktet for indgivelse af ansøgning.

- 20 Artikel 6, stk. 2, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT [2013], L 180, s. 60, herefter »direktiv 2013/32/EU«) sonderer mellem indgivelse og [formel] indgivelse af en ansøgning om international beskyttelse. Bestemmelsen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at en person, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, i praksis har mulighed for [formelt] at indgive den så hurtigt som muligt. I henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU kan medlemsstaterne kræve, at ansøgninger om international beskyttelse indgives personligt [org. s. 12] og/eller et bestemt sted. Artikel 6, stk. 4, i direktiv 2013/32/EU udgør en undtagelse fra reglen i artikel 6, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU (Domstolens dom af 26.7.2017, C-670/16 [ECLI:EU:C:2017:587], Mengesteab, præmis 101). I henhold hertil betragtes en ansøgning om international beskyttelse uanset artikel 6, stk. 3, i direktiv 2013/32/EU for at være indgivet [formelt] på det tidspunkt, hvor en af ansøgeren indgivet formular eller en i national ret fastsat officiel rapport er kommet den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder i hænde. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 2-4, i direktiv 2013/32/EU er den materielle anmodning om asyl i henhold til AsylG's § 13, stk. 1, ikke undergivet særlige formkrav, mens asylansøgningen i henhold til AsylG's § 14, stk. 1, første punktum, principielt skal indgives formelt til den kompetente afdeling af Bundesamt. Først når den kompetente afdeling formelt modtager anmodningen om asyl, registreres denne og bliver genstand for en asylretlig administrativ procedure.
- 21 Det kunne tale for, at spørgsmålet om status som mindreårig skal bedømmes ud fra tidspunktet for den formelle indgivelse af en ansøgning, at medlemsstaterne i henhold til artikel 6 i direktiv 2013/32/EU kan fastsætte regler om en [formel] indgivelse af en ansøgning, og at de alene pålægges at give mulighed for, at dette kan ske så hurtigt som muligt, uden at der i så henseende angives konkrete tidsfrister. Selv om der dermed ikke fastsættes konkrete minimums-, standard- eller maksimumsfrister [udelades], skal der dog gives mulighed for at indgive den formelle ansøgning straks, dvs. uden ugrundet ophold. Det er imidlertid ikke hævet over enhver tvivl, om en anvendelse af den formelle indgivelse af ansøgningen som udgangspunkt er i overensstemmelse med princippet om ligebehandling, retssikkerhedsprincippet og princippet om den effektive virkning.
- 22 c) Såfremt der ved bedømmelsen af den beskyttelsesberettigedes status som mindreårig skal tages udgangspunkt i tidspunktet for familiemedlemmets indrejse som omhandlet i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU eller i tidspunktet for familiemedlemmets indgivelse af asylansøgningen, tager det præjudicielle spørgsmål 2.b) sigte på en afklaring af, om dette også gælder, såfremt der på dette tidspunkt endnu ikke var truffet afgørelse om den ansøgning

om beskyttelse, som var indgivet af den beskyttelsesberettigede, der efterfølgende blev anerkendt som subsidiært beskyttelsesberettiget. **[Org. s. 13]**

- 23 d) Formålet med det præjudicielle spørgsmål 3.a) er en yderligere afklaring vedrørende de overordnede betingelser i artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU, hvorefter familiemedlemmet i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse skal befinde sig i den samme medlemsstat og familien allerede skal have bestået i hjemlandet.
- 24 I så henseende er der behov for en afklaring af, hvilke materielle krav artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU i en situation som den foreliggende stiller til »sammenhængen« med ansøgningen om international beskyttelse, til »opholdet« i den samme medlemsstat og til, at familien »allerede« har »bestået« i oprindelseslandet. Der er i så henseende navnlig behov for en afklaring af, om familielivet som omhandlet i artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder mellem den beskyttelsesberettigede og familiemedlemmet, i den foreliggende sag forælderen, skal være blevet genoptaget i værtsmedlemsstaten, eller om der opnås status som familiemedlem, når blot den beskyttelsesberettigede og familiemedlemmet befinder sig i værtsmedlemsstaten på samme tid.
- 25 Ud fra ordlyden af artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU er det nærliggende at fortolke kriterierne »ophold i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse« og »familiens beståen allerede i oprindelseslandet« således, at det ikke er tilstrækkeligt, at den beskyttelsesberettigede og dennes familiemedlem befinder sig i værtsmedlemsstaten på samme tid. Grundlaget for kravet om, at familien allerede skal have bestået i oprindelseslandet, er en formodning om, at den omstændighed, at medlemmerne af kernefamilien har været tæt på de begivenheder i oprindelseslandet, der er relevante for beskyttelsen, i reglen også er forbundet med en potentiel personlig risiko for familiemedlemmet (jf. 36. betragtning til direktiv 2011/95/EU). Direktivets opbygning kan også pege i denne retning, hvorved artikel 23 i direktiv 2011/95/EU og 16., 18. og 19. betragtning til samme direktiv er relevante. Artikel 23, stk. 1, i direktiv 2011/95/EU skal sikre opretholdelsen af familiens enhed. I forhold til de i artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU nævnte familiemedlemmer udvider artikel 23, stk. 5, i direktiv 2011/95/EU artiklens anvendelsesområde til andre nære slægtninge, der levede sammen som en del af familien på tidspunktet for udrejse fra hjemlandet, og som var helt eller hovedsagelig afhængige af personen med international beskyttelse på det pågældende tidspunkt. Det fremgår af begge bestemmelser **[org. s. 14]**, at artikel 23 i direktiv 2011/95/EU navnlig har til formål at beskytte de afhængige medlemmer i familieenheden, først og fremmest de mindreårige børn. Med henblik på at realisere dette beskyttelsesformål tilgodeser denne bestemmelse også de andre familiemedlemmer, der er omfattet heraf. Denne fortolkning af reglen støttes formentlig også af 18. og 19. betragtning til direktiv 2011/95/EU. 18. betragtning til direktiv 2011/95/EU forpligter medlemsstaterne til først og fremmest at tage hensyn til barnets tarv og henviser i så henseende navnlig til princippet om familiens enhed. Ifølge 19. betragtning til direktiv 2011/95/EU bør begrebet familiemedlemmer udvides, således at der tages hensyn til de forskellige

særlige omstændigheder ved afhængighed, og til det særlige hensyn, der skal tages til barnets tarv. 16. betragtning til direktiv 2011/95/EU, hvorefter direktivet tilsigter, at asylansøgeres og deres » ledsagende « familiemedlemmers menneskelige værdighed og ret til asyl respekteres fuldt ud, er ligeledes ikke til hinder for en fortolkning, der forudsætter, at familiens enhed reetableres, hvorved forældremyndigheden reelt varetages med henblik på barnets tarv; i denne forbindelse er den forelæggende ret opmærksom på, at ordet » ledsagende « også kan fortolkes videre (jf. om fortolkningen af » ledsagelse « i EU-borgerretlig sammenhæng [udelades] Domstolens dom af 16.7.2015, C-218/14 [ECLI:EU:C:2015:476], Singh m.fl., præmis 54). Teleologisk taler en del for, at artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU som følge af begrænsningen af begrebet familiemedlemmer til medlemmerne af den umiddelbare familie (forældre og deres mindreårige børn), som følge af etableringen af en » forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse « og som følge af betingelsen om » familiens beståen i oprindelseslandet « forudsætter, at familiemedlemmerne genoptager et familieliv som omhandlet i chartrets artikel 7. Chartrets artikel 7 skal sammenholdes med forpligtelsen til at tage hensyn til barnets tarv, der er fastlagt i chartrets artikel 24, stk. 2, og til at respektere barnets behov for regelmæssigt at have personlig forbindelse med sine forældre, der fremgår af chartrets artikel 24, stk. 3 (Domstolens dom af 6.12.2012, C-356/11 og C-357/11 [ECLI:EU:C:2012: 776], præmis 76). Familielivet er ud over eksistensen af juridiske bånd kendetegnet ved en reel familieenhed (jf. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 2.11.2010, nr. 3976/05 [ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD000397605], Yigit mod Tyrkiet, [org. s. 15] præmis 93) og en udpræget familær nærhed mellem forældrene og deres mindreårige børn [udelades]. I så henseende ville det efter den forelæggende rets opfattelse give anledning til betænkeligheder, hvis det også antages, at betingelserne i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU er opfyldt, såfremt formålet med den ansøgende forælders ophold i værtsmedlemsstaten på grundlag af omstændighederne i det konkrete tilfælde i det mindste ikke også tager sigte på at påtage sig ansvaret for det beskyttelsesberettigede mindreårige, ugifte barn.

- 26 e) Det præjudicielle spørgsmål 3.b) stilles i forlængelse af spørgsmål 3.a) og tager sigte på en afklaring af det afgørende tidspunkt for bedømmelsen af en genoptagelse af familielivet som omhandlet i chartrets artikel 7 mellem den beskyttelsesberettigede og forælderen i værtsmedlemsstaten.
- 27 Efter den forelæggende rets opfattelse er det næppe i overensstemmelse med de mål med artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU, som er beskrevet under d), såfremt en asylansøger uden nogen form for tidsmæssig begrænsning kan påberåbe sig genoptagelsen af familielivet som begrundelse for sin status som familiemedlem. Kriteriet »i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse« kan i denne henseende tale for, at artikel 2, litra j), i direktiv 2011/95/EU forudsætter, at etableringen af den faktiske familieenhed skal finde sted inden for en vis frist efter indrejsen.

- 28 Ordene »ansvarlig« og »er mindreårig« i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU tyder endvidere på, at den beskyttelsesberettigede skal have været mindreårig som omhandlet i artikel 2, litra k), i direktiv 2011/95/EU på det relevante tidspunkt for reetableringen af familieenheden i værtsmedlemsstaten.
- 29 f) Med det fjerde præjudicielle spørgsmål skal det afklares, om en asylansøgers status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU ophører, når den beskyttelsesberettigede bliver myndig, hvorved ansvaret for en person, der er mindreårig og ugift, bortfalder. **[Org. s. 16]**
- 30 I henhold til artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU er faderen til personen med international beskyttelse familiemedlem, når denne person er mindreårig, for så vidt faderen befinder sig i den samme medlemsstat i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse og familien allerede bestod i hjemlandet. Den omstændighed, at status som familiemedlem knyttes sammen med den begrænsede periode, hvor den beskyttelsesberettigede er mindreårig i henhold til artikel 2, litra k), i direktiv 2011/95/EU, samt beskyttelsen af barnets tarv, som er formålet med artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU, kan tale for, at faderens status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU bortfalder, når den beskyttelsesberettigede bliver myndig.
- 31 Såfremt faderen til den beskyttelsesberettigede principielt fortsat har status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, litra j), tredje led, i direktiv 2011/95/EU, efter at barnet er blevet myndigt, er der behov for en afklaring af, hvorvidt denne status – bortset fra en situation, hvor faderens ophold i værtsmedlemsstaten eller barnets ret til beskyttelse ophører – bortfalder på et bestemt tidspunkt, eller hvis en bestemt begivenhed indtræder.
- 32 [Udelades] [forelæggelseskompetence]
- [Udelades]